

№ 1, від 2 квітня 2013 р.

Народному депутату України,
Тігітку С.Л.

Вельмишановний Сергій Леонідович!

До Біоенергетичної Асоціації України останнім часом звертаються вітчизняні компанії, які працюють на ринку генерації теплової енергії, що виробляється з біопалива, зокрема, з деревної тріски, деревини, соломи, інших відходів сільського господарства (у натуральному вигляді чи у вигляді брикетів та пелет), з проханням допомогти законодавчо врегулювати проблеми, що стримують розвиток ринку виробництва теплової енергії з біомаси. **На нашу думку, існуючий механізм тарифоутворення в цьому секторі, на жаль не стимулює виробників теплової енергії застосовувати місцеві біопалива, а навпаки спонукає їх до використання імпортного природного газу.**

Ми розуміємо, що в умовах ринкової економіки будь-яка інновація повинна довести власну економічну доцільність і спроможність, продемонструвавши свої переваги у чесній конкурентній боротьбі. Однак варто звернути увагу на дві обставини.

Обставина перша. Економічна ефективність будь-якої нової технічної системи на початковому етапі її життєвого циклу здебільшого поступається ефективності тих систем, що перебувають на етапі початку старіння. Ми бачимо це на прикладі становлення біоенергетики: її впровадження потребує заміни або серйозної реконструкції газових, мазутних, твердопаливних котлоагрегатів, створення системи заготівлі, транспортування, подачі біопалива – усе це потребує значних фінансових затрат і збільшує (хай і тимчасово) собівартість отриманої теплової енергії.

Обставина друга. Природний газ, на якому в Україні працюють понад 75% котелень, що виробляють 83 % тепла, **одержав штучну перевагу над рештою палив**, оскільки Постанова КМУ від 20 березня 2013 р. № 167 «Про затвердження Порядку та умов надання у 2013 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на погашення заборгованості з різниці в тарифах на теплову енергію, послуги з централізованого водопостачання та водовідведення, що вироблялися, транспортувалися та постачалися населенню, яка виникла у зв'язку з невідповідністю фактичної вартості теплової енергії та послуг з централізованого водопостачання та водовідведення тарифам, що затверджувалися та/або

погоджувалися органами державної влади чи місцевого самоврядування» передбачає механізм надання субвенції **лише за спожитий природний газ** на погашення кредиторської заборгованості підприємств, що виробляють, транспортують та постачають теплову енергію населенню.

Зазначене **суперечить** статті 20 Закону України «Про теплопостачання» № 2633-IV від 2 червня 2005 року, де йдеться: «*У разі якщо тимчасово тариф на теплову енергію встановлено нижче її собівартості з урахуванням граничного рівня рентабельності, то орган, яким встановлено цей тариф, повинен передбачити механізми компенсації цієї різниці в порядку, встановленому законодавством.*

Збитки теплоенергогенеруючих та теплопостачальних організацій внаслідок надання пільг з оплати за спожиту теплову енергію окремим категоріям споживачів повністю відшкодовуються за рахунок джерел фінансування, визначених законами України, які передбачають відповідні пільги», і унеможлиблює чесну конкуренцію на українському ринку генерування теплової енергії.

Сьогодні фактична вартість теплової енергії, що виробляється з відновлювальних джерел, зокрема з деревної тріски, пелет/гранул, деревини, соломи, відходів сільського господарства перевищує встановлені тарифи для населення, що затверджуються та/або погоджуються органами державної влади чи місцевого самоврядування. При цьому більшість споживачів підприємств теплопостачання – населення.

Зазначена проблема стримує місцеві органи самоврядування, підприємців встановлювати установки генерації теплової енергії, що виробляється з відновлювальних джерел, зокрема, з тріски, пелет/гранул, деревини, соломи, інших відходів сільського господарства.

Вважаємо, що зазначена законодавча неврегульованість:

- стримує розвиток ринку альтернативних джерел енергії в Україні,
- стримує використання внутрішніх енергоресурсів для виробництва теплової енергії, зокрема, деревної тріски, пелет/гранул, деревини, соломи, інших відходів сільського господарства,
- стимулює споживання імпортного газу, ціна на який дотується державою (гранична ціна природного газу для ТКЕ, з урахуванням витрат НАК «Нафтогаз України» без ПДВ та цільової надбавки, складає 770 грн. за 1 тис.куб. м),
- призводить до десятків мільярдів збитків НАК «Нафтогаз України» через різницю в ціні газу для ТКЕ та ціні газу на кордоні (430 дол. за 1 тис. куб. м),
- стримує розвиток вітчизняного агропромислового сектору,
- призводить до зменшення валютних резервів внаслідок сплати за імпортний газ.

З огляду на вищевикладене, просимо звернутись до Кабінету Міністрів України, Міністерства регіонального розвитку, Мінекономіки, НКРЕ, Національної комісії регулювання ринку комунальних послуг, Міністерства економічного розвитку і торгівлі, Міністерства аграрної політики, та Державного агентства енергоефективності ініціювати відповідні зміни до законодавства, які б:

- передбачили механізм компенсації встановлених тарифів на виробництво і постачання теплової енергії з альтернативних джерел енергії (в тому числі, з біопалива) пільговим категоріям споживачів,
- закріпити частку біопалива в загальному виробництві теплової енергії комунальними підприємствами,
- закріпили рівність використання різних видів палива для виробництва теплової енергії.

З повагою,

Голова Правління
Біоенергетичної асоціації України

Гелетуха Г.Г.

Виконавець: Ківа О.С. 456-94-62, kiva@uabio.org